

Thème

Vertaal onderstaande tekst in het Nederlands en verklaar uw vertaling van de onderstreepte passages.

Paris, les arbres perdaient des feuilles jaunes qui pourrissaient dans la boue grasse des trottoirs. Le mouvement, le bruit étaient extraordinaires : le Salon de l'Automobile rabattait, comme chaque automne, toute la province vers la capitale.

- 5 Toutes les années, Denise, en véritable petite Parisienne qu'elle était, retrouvait, avec une émotion profonde, absurde et douce, le brouillard léger, l'odeur d'électricité et d'essence, le ciel vaporeux d'un gris *distingué* au-dessus des hautes maisons, le tapage des rues, et, vers le soir, le torrent de lumières qui coule le long des Champs-Élysées vers l'Étoile. D'habitude, à peine arrivée, le bain pris, les ordres donnés aux domestiques, elle sortait pour une longue promenade. Elle rentrait rosée par le grand air, avec une provision de fleurs, des
- 10 chrysanthèmes, des dahlias aux couleurs violentes et qui sentent une odeur de terre et de champignons. Alors, elle arrangeait l'appartement, mettait des fleurs dans tous les vases, tripotait et déplaçait les bibelots, les tableaux, les coussins jusqu'à ce qu'elle parvînt à rendre à la maison, que trois mois d'abandon avaient fait impersonnelle et froide, son ancienne chaleur et son charme familial.
- 15 Cette année-ci, son plaisir, en revoyant Paris, avait eu quelque chose d'aigu, de douloureux comme une volupté. Elle avait failli crier de joie en apercevant Neuilly, et, lorsque l'Arc de triomphe était apparu à l'horizon, ses yeux s'étaient remplis de larmes. Mais, quand elle fut rentrée, elle n'eut pas un coup d'œil vers l'appartement. Elle se baigna, passa une robe d'intérieur, refusa les vêtements de ville que lui présentait la femme de chambre et s'installa
- 20 dans le petit salon, les yeux fixés sur la pendule, attendant le départ de Jessaint. Il ne tarda pas. Alors, elle se fit apporter le téléphone, ferma soigneusement la porte et demanda, d'une voix un peu tremblante, le numéro du bureau d'Yves.

Irène Némirovsky, *Le Malentendu* (2010 (1926)), p.64-54

Version

Vertaal onderstaande tekst in het Frans en verklaar uw vertaling van de onderstreepte passages.

Eind augustus 2019 neem ik deel aan een atelier in Kinshasa, daarna vertrek ik samen met collega Rachel en Pascal van de partnerorganisatie Africa Reconciled naar het dorp Mikwi, op meer dan tien uur rijden van de Congolese hoofdstad. De chauffeur probeert met de witte jeep de controle op de slechte weg te behouden. Langs de baan merkt iemand een vrouw op met een dood kind in de armen. De auto rijdt door. Gaat het leven gewoon verder? Zou het kind gered zijn als er in de buurt een ziekenhuis was? Ik probeer mijn tranen te bedwingen. Het leven op het Congolese platteland heeft iets authentieks, en tegelijk is het keihard. De ontvangst door de partners van Broederlijk Delen is hartverwarmend. Toch stel ik mij de vraag of dit oprecht is of omdat we 'gelddonoren' zijn. In het dorp zie ik veel lachende gezichten maar ook tristesse in de ogen van de inwoners. Mannen, vrouwen en zelfs kinderen werken lange dagen op het veld onder een hete zon. Alleenstaande moeders, weduwe of gescheiden, hebben geen sociaal vangnet. Jonge tieners brengen kinderen op de wereld. In Mikwi kruip ik vroeg in bed, in een kamer met een gat in het plafond en het geluid van insecten. Ik beseft hoe sterk ik gehecht ben aan mijn leventje in België, met mijn dierbaren in de buurt en ieder uur van de dag gsm-bereik en internetverkeer. Het is ongemakkelijk om uit mijn comfortzone te treden, te douchen met een emmer, naar toilet te gaan in de openlucht, te praten met personen met heel andere culturele referenties. Na een intense week keren we terug naar de stad. Het verblijf in *le Congo profond* in de regio Bandundu, de geboorteplaats van mijn vader, kruipt voor altijd onder mijn vel. Ik ben getroffen door de manier van leven die ik en vele andere personen in en buiten Congo niet kennen. Ik vertrek met gemengde gevoelens terug naar België. Wat maakt Congo zo bijzonder voor mij? Tijdens het opstijgen van het vliegtuig krijg ik een krop in de keel. Ik ben zo dankbaar dat ik jaren deze job heb mogen uitoefenen. Dankbaar voor de mooie gesprekken met tientallen moedige Congolezen. Ik denk aan zij die onderweg gestorven zijn. Ik huil in stilte bij de gedachte aan Luc, leidersfiguur van de burgerbeweging LUCHA. Zijn plotse dood in een mysterieuze brand liet mij en vele anderen troosteloos achter. Ik verlaat mijn job als beleidsmedewerker, maar ik laat Congo niet los, want het land loslaten betekent een deel van mijn identiteit verliezen, een deel van mijn roots uitwissen. Bij mijn aankomst communiceer ik op Facebook dat ik van werk verander. Voor velen is het een verrassing dat ik de ngo-sector inruil voor de cultuursector.

Nadia Nsayi, *Dochter van de dekolonisatie* (2020)

INFORMATION AUX CANDIDATS

Vous trouverez ci-après les codes nécessaires vous permettant de compléter les rubriques figurant en en-tête de votre copie.

Ces codes doivent être reportés sur chacune des copies que vous remettrez.

► **Concours interne de l'Agrégation de l'enseignement public :**

Concours	Section/option	Epreuve	Matière
EAI	0431A	102	3448